

Prima mea lectură este o colecție special creată pentru a-i ghida pas cu pas pe preșcolari și pe școlari în aventura lecturii. Formatul accesibil, textele ilustrate și adaptate la nivelul de înțelegere al vârstei contribuie la captarea atenției și îi motivează să pășească încrezători în lumea minunată a cărților.

Nivelul 1 – 32 de pagini; text cu pictograme sau litere mari de tipar, ilustrație bogată; cuvinte familiare, din vocabularul de zi cu zi; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 5-6 ani

Nivelul 2 – 48 de pagini; o singură narațiune, bogat ilustrată, pagini de activități pentru înțelegerea textului; cuvinte din vocabularul de bază; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 6-7 ani

Nivelul 3 – 48 de pagini; narațiune împărțită pe capitole, structuri gramaticale din ce în ce mai complexe, pentru copiii care **încep să citească singuri**; adaptări din literatura clasică pentru copii. Vârsta recomandată: 6-7 ani

Nivelul 4 – 64 de pagini; ilustrația color și textul de dimensiuni reduse îi încurajează pe copiii care **încep să citească fluent**. Povestiri amuzante din literatura contemporană și adaptări din literatura clasică. Vârsta recomandată: 7-8 ani

Nivelul 5 – 72/96 de pagini; narațiunea împărțită pe capitole și ilustrația color sau alb-negru oferă o lectură atractivă celor care **citesc din ce în ce mai mult**. Povestiri amuzante din literatura contemporană. Vârsta recomandată: 8-9 ani

Nivelul 6 – 112/160 de pagini; narațiune cu un nivel de complexitate mai ridicat, din literatura modernă și contemporană. Romane de mici dimensiuni, pentru **pasionații de lectură**. Vârsta recomandată: 8-9 ani

SILKY, CEA MAI TRISTĂ PISICUȚĂ

The Saddest Kitten
Holly Webb

Copyright text © 2020 Holly Webb
Copyright ilustrații © 2020 Sophy Williams
Ediție publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Silky, cea mai tristă pisicuță
Holly Webb

Copyright © 2021 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Ana Dragomirescu

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Delia Zahareanu
Copertă: Andreea Apostol
Prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WEBB, HOLLY

Silky, cea mai tristă pisicuță / Holly Webb ;
trad. din lb. engleză de Ana Dragomirescu. – București: Litera, 2021
ISBN 978-606-33-7330-5
I. Dragomirescu, Ana (trad.)
821.111

Capitolul 1

Isla își împinse la o parte farfuria,
își rezemă bărbia în palmă și oftă.

– Ești tare norocoasă! îi spuse ea lui
Hailey, încercând să acopere zgomotul
din cantina școlii. Mi-aș dori să adop-
tăm și noi o pisicuță.

– Nu văd ce v-ar împiedica, zise
Hailey. Tu iubești pisicile, mereu te
joci cu Pickle când vii pe la mine, și el
chiar te place.

Pickle era superbul motan negru al lui Hailey, iar Islei îi plăcea la nebunie să-l răsfete. Uneori, el ajungea chiar să i se suie în poală, în vreme ce ea și Hailey se uitau la televizor. Când se întâmpla așa, Isla rămânea nemișcată precum o statuie, sperând ca motanul să nu plece.

Fata scutură cu tristețe din cap.

– I-am rugat pe mama și pe tata de multe ori, dar întotdeauna au spus „nu“. Mama crede că Sienna și Chloe sunt prea mici. Au doar patru ani și

zice că ar alerga prea mult un pui de pisică.

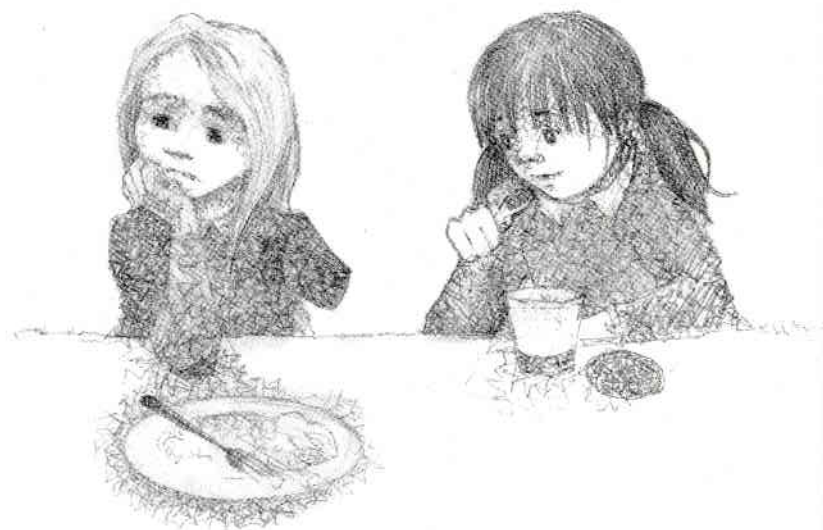
Îngândurată, Hailey adună cu lingurița ultimele picături de iaurt.

– Posibil, da. Totuși, noi îl avem pe Pickle încă de dinainte să mă nasc eu. Nu cred că l-am alergat vreodată. Poate Max să fi alergat după el. Deși nu-mi amintesc.

– Da, dar Max are bun-simț, îi atrase atenția Isla. Chloe și Sienna... nu au.

– Nu-s așa rele! zise Hailey chicotind.

– Ieri s-au cățarat pe rafturile din sufragerie și au vărsat pe covor o sticlă întreagă de vopsea galbenă. Mama spune că pata n-o să mai iasă nicio-dată. Nu-i momentul să propun să ne mai luăm și o pisică, se strâmbă Isla. Deci cum se face? Te duci la adăpostul pentru animale și te uiți la o mulțime

de pui? Probabil că e foarte greu. Nu sunt sigură că aş putea să aleg!

– Adăpostul are un site, îi explică Hailey. Noi ne-am uitat aseară la poze. Sunt o grămadă. Mie mi-au plăcut mult pisoii albi cu pete negre, dar ei o să fie dați spre adopție doi câte doi. Cei de la adăpost preferă să facă așa ca să aibă fiecare câte un prieten. Însă noi nu vrem decât un pui, fiindcă îl avem deja pe Pickle.

– Ah, înțeleg. Dar o să vă lase să luați numai unul?

– Oh, da! Au încă trei pisoii alb-roșcați, deci l-am putea lua pe unul dintre ei. Și mai e o pisicuță tărcată, cu blana foarte lungă, care n-are frați sau surori. Sper s-o putem lua pe ea. E foarte frumoasă.

– Oh, uau, iubesc pisicile tărcate! exclamă Isla, săltând puțin pe scaunul ei. Deci când o să vă hotărâți?

– Mama spune că cineva de la adăpost o să vină azi la noi acasă. Trebuie să ne facă o vizită, ca să verifice dacă am fi stăpânii potriviți pentru o pisică. Vor să vadă dacă strada nu e prea aglomerată.

– Dar voi îl aveți deja pe Pickle, sublinie Isla. Iar el e atât de adorabil și de prietenos! Asta ar trebui să fie *dovada* că sunteți buni stăpâni pentru o pisică.

Hailey dădu din cap.

– Așa am zis și eu! Totuși, mama zice că ei trebuie să fie siguri.

Fata se încruntă.

– Sper să fie bine. Mie nu mi se pare că strada noastră e foarte aglomerată. Ție ți se pare?

Isla scutură din cap. Hailey locuia la două case distanță de ea, iar strada lor era destul de îngustă, prin urmare mașinile o străbăteau întotdeauna foarte încet.

– Eu l-am mai văzut pe Pickle stând în mijlocul drumului, sublinie Isla. Se uită urât la mașini, așa că ele trebuie să oprească și să-l aștepte să se miște. N-ar putea să facă asta dacă mașinile ar merge cu viteză.

Hailey zâmbi larg.

– Știu. Mama spune că a avut dreptate când l-a botezat Pickle¹. E foarte neascultător!

– Nu crezi că o să-l deranjeze să aibă o altă pisică în casă? întrebă Isla.

– Bineînțeles că nu! exclamă Hailey, fixând-o cu privirea. Mama și tata mai aveau o pisică atunci când l-au adoptat

¹ Murătură. (n.t.)

pe Pickle. A fost în regulă. Și tu ziceai adineauri că e adorabil și prietenos!

Isla clipi. Prietena ei părea aproape supărată.

– Da, știu că e, dar pisicilor le place să aibă un loc al lor, nu? Pickle consideră că locuința voastră e casa *lui*. Dacă nu vrea s-o împartă cu altă pisică?

– El n-o să fie așa, spuse Hailey cu hotărâre. O să-i placă la nebunie să aibă un pisoar prin preajmă. Mama zice că o să-i dea din nou poftă de viață. O să fie bucuros să se joace cu cel mic și n-o să-și mai petreacă toată ziua dormind, cum face acum.

– Dormind în mijlocul drumului, chicoti Isla.

